

tægter — saavel egentlige Gager, Lønning og personlige Tillæg, som faste Vederslag i Penge o. s. fr.“ Her findes „personlige Tillæg“ uden nogen nærmere Bestemmelse, og om det end skulde kunne være muligt at dele de personlige Tillæg i forskjellige Classer, eller henføre dem til forskjellige Afdelinger, saa vil det for dette Spørgsmaals Afgjørelse, som her foreligger, være aldeles betydningsløst, thi alle Lønningsdele, som have Navn af personligt Tillæg, give efter Lønningsloven af 19de Februar 1861 § 1 Afgang til, at der deraf beregnes Sædtillæg.

Det andet Spørgsmaal, som herved kommer frem, er Betydningen af, at der paa Finantsloven optages et Sædtillæg af en Gage. Der kom vistnok det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) til at udtrykke sin Tanke i denne Henseende mindre correct, men jeg antager som hans Mening, at Beregningen af Sædtillæg paa Finantsloven maa ansees for at være en Gjenstand i strengere Forstand for Beregning, saa at man kun kan slutte deraf, at en Sum opføres paa Finantslovsforslaget som Sædtillæg, at Sædtillæg overhovedet skal ydes, hvorefter Beregningens Rigtighed maa forbeholdes senere Afgjørelse. Dette kommer imidlertid ikke i Betragtning her, thi paa Finantslovsforslaget for 1862—63 er udtrykkeligt opført for Professor Krøyer et Sædtillæg af hans personlige Tillæg, saavel som af hans Lønning, og jeg maa derfor være meget tilbøielig til at fastholde den Anskuelse, at selv om Sagen i og for sig er tvivlsom, var den afgjort ved Rigsdagens Votering under Finantsloven. Fra hvilken Side jeg derfor betragter denne Sag, maa jeg ansee det for tvivlsomt, at den vedkommende Embedsmand er berettiget til at faae Sædtillæg, og saa maa det ogsaa gjennem Rigsdagen voteres ham, thi det er unægtelig en Myndighed, som overlades Finantsministeren overfor vedkommende Embedsmænd, som fra visse Sider betragtet kan have nogen Betænkelse, den nemlig at afgjøre i sidste Instants saadanne Spørgsmaal, uden at nogen Appel kan finde Sted til Domstolene. Jeg anseer det ikke desto mindre for rigtig, at det skeer saaledes, men jeg vil dog ogsaa sige, at jeg anseer det for paatrængende

noydvendig, at Rigsdagen godkender vedkommende Embedsmænds retserbige Krav, dersom det maatte findes, at Finantsministerens Afgjørelse ikke er berettiget. Finantsministerens Afgjørelse er i dette Tilfælde efter min bedste Overbeviisning ikke rigtig, og jeg vil derfor opfordre Rigsdagen til at forhjælpe vedkommende Embedsmand til hans Ret, som han maaskee ikke kan komme til paa nogen anden Maade.

Tscherning: Mellem de Meddelelser, som vi have haft, har jeg ikke seet noget Krav fra vedkommende Embedsmand, saa jeg formoder, at han ikke er Part i Sagen. Det er ganske rigtig, at hvis et Spørgsmaal af denne Art forelaa fra vedkommende Embedsmand, var det vor Pligt at afgjøre det og afgjøre det med Billighed, men selv at reise det, troer jeg egentlig, at vi strengt taget ikke have Noget at bestille med. Naar Vedkommende er tilfreds med sin Stilling, som den er, er det ikke os, der skulle blande os deri, og jeg skal kun indvende mod dette Forslag, at det er kommet frem, som det er, fra Revisionens Side. Naar Forholdet var dette, at der var kommet Forslag fra Revisionen om, at der var skeet en Overstridelse af saa og saa mange Rigsdaler, fordi der er udbetalt Korntillæg til den paa-gjældende Mand, som omtales her, men denne Overstridelse foresloges bevilget, saa laa Sagen simpelt for, saa var der kun Tale om 48 Rd., og dem bevilgede vi eller lode det være; men naar Revisionen stiller sig op som advocerende for en vis Mand, saa kan det ikke være paa denne Mandens Vegne, thi med Mandens Krav har Revisoren Intet at gjøre, men Principet har han ganske sikkert med at gjøre. Naar det ærede Medlem holder sig til, at der staaer „personligt Tillæg“, saa er det næste, der staaer bagved, at det skulde være fast; dette er Betingelsen for det egentlige personlige Tillæg. Der er Ingen, der hidtildags har troet, at de Indtægter, som der er Spørgsmaal om i den citerede Paragraph, ere Andet end faste Indtægter; det tør jeg sige, at der aldrig fra nogen Side er reist Spørgsmaal om. Men Sagen er, at vi jævnligt, maaskee ikke rigtig, have valgt Ordet „Honorar“, som ogsaa er et per-